

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sectio Prodroma. De inconstantiâ & oscitantiâ Iansenij de Redemptione
Iansenius Prosperum deserit [et]c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

CAPUT PRIMUM.

*De primâ parte quintæ Iansenianæ
quoad factum seu existentiam in Li-
bro, cui Titulus: Augustinus &c.*

SECTIO PRODROMA.

*De oscitantia & inconstantia Ian-
senij de Redemptione*

P R I M A

*Iansenius Prosperum ex pravo in-
tellectu deseruit.*

pag. 381.

Postquam elicita de morte Christi Salvatoris pro omnibus, pro sufficienti omnibus etiam gratiâ imperitâ, Molinianorum argumenta Iansenius obtrita Semi-Pelagianorum arma indigitaverat lib. 3. cap. 21. de gratiâ Christi Salv. subjunxit, nihil mirum eis vidêri debeat, si idem iisdem morbis præparemus Antidotum, hoc est, si iisdem argumentis, quibus Massilienses usi sunt, easdem Augustini & Prosperi solutiones opponamus. En primam oscitantiam, ubi Prosperi & Augustini solutiones germano nexu maritat, & paulò post, ut clarebit, utriusque divortium facit.

Communi solutione Scholasticorum de Redemptione sufficienti pro omnibus, non efficienti Antagonistis obviaturus, eam Sancti Prosperi expositione limpidare visus est. Sed in Prosperi luce caligavit, ejusque sensum non prosperè assecutus est. Regulam à Prospero citatam adfert
ex

DE PROPOSITIONE V. 419

ex responsione ad Vincentianam primam: *Quod ad magnitudinem & potentiam pretij, & quod ad unam pertinet causam generis humani, Sanguis Christi redemptio est totius mundi.* Et quod mireris, post maiorem expressionem Redemptionis ex responsione ad c. 9. Gallorum: *Cum itaque rectissime dicatur Salvator pro totius mundi Redemptione Crucifixus, propter veram humanæ naturæ susceptionem, & propter Communem in primo hominum omnium perditionem, quasi S. Prosper sibi contrarius esset, cum dixit: Redemptionis proprietatem haud dubiè penes illos esse, qui sanctificantur in Sanguine Christi; ex triplici subjectâ causa sufficientem suam Redemptionem, quâ Moliniorum tela contrivisse gloriabatur, turpiter deferit, & aliam Redemptionem angustior, quam oportuit, comminiscitur: eam solam veram esse ratus; quæ aliquò in Redemptis effectu posita fuerit.* Hujus inconstantiae causa prima est, Jansenio ipsò de se confitente: *Quia ipsa phrasis, quâ quis dicitur se pro aliquo redemptionem dare præ se ferre videatur redemptionem, ex redimentis animo, in usum ac liberationem captivorum efferri ac dirigi, quæ oblatio ac directio Christi inanis esse non potest.* pag. 382.

Secunda, & quia alioquin etiam pro Dæmonibus se dedisse redemptionem dici posset, quibus redimendis sine dubio pretium Sanguinis ejus est sufficiens.

Tertia, ac deniquè quia Prospero antiquior ac Deditior Augustinus nusquam in scriptis suis fatetur, Christum pro omnibus, nullò exceptò, se dedisse redemptionem, vel Crucifixum esse, vel mortuum; sed tantummodò pro illis, quibus mors ejus profuit. Has omnes falsitatis nebulas, Sole veritatis, postea dissipabimus. Sed modò

Hoc dicimus, Jansenium, & Prosperum malè intellexisse, & longè enormius ab eo deviasse.

Dd 2

Nam

420 LIBER SEXTUS

Nam si Prosperi solutio Semi-Pelagianorum tela soliditate suâ retundebat ; cur non , ut adpro- miserat, eadem arma Molinianis intorquere per- gebat? Aut si minùs dexterè, cur in ipso limine sibi propria fecit, iis remediis occursurus, ut aiebat, quibus ille Massiliensibus satis fecit?

Sed arma ista invalida tandem Jansenius sensit, Prosperumque velut minùs armatum (sed tamen Augustini Defensorem longè magis Prosperum) turpiter deseruit, quasi argumentò Prosperi ali- quid vero ac justo amplius probatum fuisset, nempè dæmones Redemptorum cœui aggregan- dos. Pessima consecutio ex Prosperi verbis ac sensu deducta, bona autem, sed cum conse- quenti falsissimo ex Jansenij Exegesi seu inter- pretatione Prosperi derivata. Nam

Resp. ad obj.
1. Vinc.

Prosperi sententia est, quod non modò ob Ma- gnitudinem pretij, sed etiam unam omnium natu- ram, & unam omnium causam à Domino nostro in veritate susceptam, rectè omnes dicantur Redempti. Et hoc ad Dæmones perversissimò tramite pro- tenditur. Jansenii verò interpretatio est: Quod se dederit redemptionem, id est, pretium pro omnibus omninò sufficienter, quia sufficiens pretium obtulit: Non reipiciendo utique, an pro omnibus in re à Redimente oblatum. Et tum rectè fuit: Etiam pro Dæmonibus Christum sufficienter mortuum, si sic mori pro homine sufficeret. Quid si Massi- lienses Prospero Exemplum Dæmonum repo- suissent? Quid Prosper ageret? Arma abjiceret & ad Jansenij subtilioris Interpretis S. Augustini Asylum confugeret? Audax calumnia: talibus auxiliis, nec defensoribus istis, Aurelij indiguit tam clarus Prosper Alumnus,

S. Prosper
cont. collat.
cap. I.

Concludo adversùs Jansenium cum S. Pro- spero adversùs Collatoris levitatem differente: Cum inter initia disputationis à veritatis pietate non

DE PROPOSITIONE V. 421

non dissonat, & justo honorari præconio mereretur: nisi præcipiti laqueo progressu ab inchoatâ rectitudine devia- ret. Et rursum: Dector Catholice, cur cap. 5. professionem tuam (in hac parte) deseris? Cur ad fumosam falsitatis caliginem relictâ serenissimæ veritatis luce devolveris?

Hic jam, vel in ipso vestibulo hujus materiæ de Christi redemptione, erubescat Jansenianorum audacia contra Apostolicæ Sedis Tubam resonans, & obstrepens seu potius coaxans contrariam damnatæ quintæ propositionem à Jansenio traditam; eò quod lib. 3. de grat. Christi Salv. cap. 21. dixerat Jansenius: *Christus se dedit Redemptionem seu pretium pro omnibus sufficienter, quia sufficiens pretium obtulit, &c.* Nam, ut perspicuum fecimus, hoc Jansenius, ne Homines Dæmonibus componeret, recantavit. Aut si recantasse inficeris, propriâ Dialecti Christum Dæmonum hominumque, quibus mors Christi non profuit, nec proderit, Redemptorem constituit: ac S. Augustino & Sacris Eloquiis hoc beneficium Apostatis Spiritibus abjudicantibus rebellavit.

Objicit Palladius, seu potius respondet, *summâ, quâ licet modestiâ, Jansenium submovêre sententiam Prosperi, ut Augustini potiore, innatisque notionibus ac normâ loquendi magis consentientem sufficiat. sed* *Palladius in Spongia pag. 30.*

Respondeo, satis fastidiosè submovêri, & quidem propter absurdum, quod existimat inde promanare consectarium de Redemptione dæmonum, ut jure dicatur aspernanier. Quod si tantum, ut innatis notionibus magis consentaneam, illam adscisceret sufficeretque, oportebat eas tantum rationes ex Augustino proferre, quæ rem istam consectam darent. At Jansenius, & à se, & à Prospero longius abscessit.

D d 3

Refu-

422 LIBER SEXTUS

Refutatio
Epist. Leod.
pag. 133.

Refutator Epistolæ Leodiensis & Defensionis Authoritatis Ecclesiæ reponit : *Nequaquam censendus est solutionem istam planè rejicere ; etsi aliam ex Augustino GENUINIOREM VERIOREMQUE ADJICIAT.*

Resp. 1. Si non *planè rejiciat* ; ergò ut veram retinet : Ergò & consequens quoque , quod ex ea fluere docet ; nempè dici posse *Christum se dedisse redemptionem pro demonibus.* Consequens est falsissimum ; ergò , ut negaret sequentia , debuit mutare antecedentia.

Nequè verosimile est Genuiniorum veriorumque Augustini mentem non esse affecutum tantum Augustiniani dogmatis Vindicem , & depugnasse invalidis lacertis armisque facile conterendis obrectatorum calumnias mendaces & impias confregisse , utpotè qui faretur se ab Augustini tramite in nullo deviasse. Nec vim facit *comparativa* vox *Genuinius*. Nam exploratum est , etiam usu comprobatum , ut dicatur aliquid oportere *melius* fieri. quod non benè , sed malè factum esse constiterit sic dicitur : *melius furari , quam occidere.*

Quarè rursùs Jansenio , qui suprà Prosperum sapere voluit quasi , sagacius Augustini mentem penetrare vit , regerendum , quod Cassiano Prosper pro defensione S. Augustini libro contrà Collat. c. 1. *Nec enim cum sint bonæ opinionis viri , creduntur ullo modo tarditate intelligentiæ , aut temeritate Judicij... ac non potiùs magno ingenio ac vehementi studio laborasse , ut subtilissimi tractatoris disputationibus comprehensis , censura nunc districtior & inspectio sagacior inveniret , quod antea securus favor & benignitas incuriosa non viderat : undè ergò hæc diligentia tam severi emerfit examini ? Ut nimirum quod Prosper non intellexerat in Augustino , Jansenius inveniret ?*

SEC.